

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 14Co/19/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8312209196
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 04. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milan Majerník
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2013:8312209196.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Údernícka 5, 851 01 Bratislava, IČO : 35 724 803, právne zastúpenému spoločnosťou TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Údernícka 5, Bratislava, IČO: 36 613 843, konajúcou Mgr. Tomášom Kušnírom, advokátom a konateľom spoločnosti, proti žalovaným: 1/ C. E., nar. XX.X.XXXX, bytom G. X/X, XXX XX F., 2/ U. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. XX/XX, XXX XX F., za účasti vedľajších účastníkov: a) Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Važecká 16, Prešov, IČO: 42 176 778, právne zastúpeného JUDr. Ambrózom Motykom, advokátom so sídlom Nám. SNP 7, Stropkov, b) Občianske združenie slovenských spotrebiteľov AZ, IČO : 422 641 54, sídlo: Petrovská 10, 909 01 Skalica, právne zastúpeného JUDr. Jozefom Kempom, advokátom, Nám. Josipa Andiča 1, 900 25 Chorvátsky Grob, o zaplatenie 99,07 eur s prísl., o odvolaní Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS proti uzneseniu Okresného súdu Humenné č. k. 18Ro/199/2012-32 z 26.11.2012, zhodou hlasov členov senátu takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie.

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

Prvostupňový súd napadnutým uznesením vydaným vyšším súdnym úradníkom odmietol odpor Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS proti platobnému rozkazu zo dňa 6.8.2012, č.k. 18Ro/199/2012-24, doručený súdu dňa 18.9.2012 ako podaný neoprávnenou osobou.

V dôvodoch rozhodnutia uviedol, že vo veci dňa 6.8.2012 vydal platobný rozkaz. Tento platobný rozkaz bol riadne doručený obom žalovaným. Ani jeden z nich proti platobnému rozkazu odpor nepodal. 18.9.2012 Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS doručilo súdu oznámenie o vstupe do konania podľa § 93 ods. 2 O.s.p. na podporu odporcu a súčasne oznámilo, že podáva proti platobnému rozkazu odpor. Vedľajší účastník má v civilnom súdnom konaní postavenie, ktoré charakterizujú rovnaké procesné práva a povinnosti ako účastníka, na stranu ktorého sa pripojil. Účinky vzniku vedľajšieho účastníctva však môžu nastať len v takom konaní, v ktorom sa môže naplniť jeho zmysel a účel, teda „pomoc v spore“ niektorému z účastníkov konania. Takýmto konaním môže byť len sporové konanie. S odkazom na rozhodnutie NS SR zo dňa 10.10.2012 sp. zn. 6Cdo/207/2011 to neplatí pre tzv. skrátené konanie, keď sa rozhoduje o žalobe platobným rozkazom. V takom konaní sa pomoc môže prejavovať až keď bude podaný proti platobnému rozkazu odpor. Pretože žalovaní nepodali odpor voči platobnému rozkazu, oznámením o vstupe do konania po uplynutí lehoty na podanie odporu, nenastali účinné podmienky vzniku vedľajšieho účastníctva. Preto súd odpor „Združenia“ ako podaný neoprávnenou osobou podľa § 174 ods. 3 O.s.p. odmietol.

Výrok o náhrade trov konania súd odôvodnil ust. 147 ods.1, § 151 ods.1 O.s.p. a tým, že navrhovateľovi žiadne trovy v konaní o odpore nevznikli.

Proti tomuto uzneseniu včas podalo odvolanie Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS (ďalej len „Združenie“). Poukazuje na to, že vedľajší účastník, ak vstúpi do konania, má rovnaké práva a povinnosti ako hlavný účastník. Doručujú sa mu preto v konaní aj všetky rozhodnutia vrátane platobného rozkazu, proti ktorým môže pri splnení zákonných podmienok podávať opravné prostriedky. Súd prvého stupňa im nedoručil návrh, prílohy, ani platobný rozkaz. Nesprávne odmietol podaný odpor s odkazom na závery uznesenia NS SR z 10.10.2012 6Cdo/207/2011. Najvyšší súd v označenej veci rozhodoval o vedľajšom účastníctve v exekučnej veci, pričom vychádzal z komentára OSP z roku 1985. Uvedené názory prevzaté z uvedeného diela nie sú na dnešnú právnu prax aplikovateľné. Vývoj súdneho procesu bezpochyby súvisí s aproximáciou nášho práva s právom EÚ. Vedľajší účastník chce naplniť cieľ Európskej únie pri ochrane spotrebiteľa a nesprávny postup súdu znemožnil realizáciu procesných práv vedľajšieho účastníka, ktoré sú mu priznané v občianskom súdnom konaní. Súdby by mali vykladať procesné ustanovenia o legitímácii spotrebiteľského združenia podávať opravné prostriedky v prospech spotrebiteľa v súlade s európskou legislatívou. Nesúhlasí preto s argumentáciou súdu 1. stupňa, že vedľajší účastník nie je osobou oprávnenou podať odpor. „Vedľajší účastník, ak vstúpi do konania v dobe, kedy ešte platobný rozkaz nenadobudol právoplatnosť, má rovnaké práva a povinnosti ako hlavný intervient, na strane ktorého vystupuje a plynie mu samostatná lehota na podanie opravného prostriedku, ktorá začína dňom doručenia platobného rozkazu“. Poukazuje na rozhodnutia SD EÚ C - 240/98 až C - 244/98, C - 168/05, C - 429/05, C - 473/00, C - 618/10, rozhodnutia Krajského súdu v Prešove 17Co/62/2012, 17Co/155/2012, 20Co/55/2012 i rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 20Obdo/27/2012 z 27.8.2012. Navrhuje preto napadnuté uznesenie zrušiť. Trvá na ním podanom odpore, podaním odporu sa ex lege zrušil platobný rozkaz okresného súdu. Uplatňuje nárok na náhradu trov konania.

Žalovaní k podanému odvolaniu sa vyjadrili písomne a uviedli, že s odvolaním vedľajšieho účastníka súhlasia.

Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že postup súdu prvého stupňa bol podľa jeho názoru správny. Vedľajší účastník nebol účastníkom konania v čase, keď bol vydaný platobný rozkaz. V zákonnej 15-dňovej lehote, ktorá plynula pre žalovaných, odpor vedľajší účastník nepodal. Ak odpor podal po uplynutí lehoty určenej žalovanému, je tento jeho odpor podaný oneskorene. Poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach 9Co/70/2012. Zdôrazňuje, že žalovaný bol v konaní nečinný a nárok v platobnom rozkaze žiadnym spôsobom nerozporoval. Podľa žalobcu, vedľajší účastník, ktorý vstúpil do konania z vlastnej iniciatívy na podporu žalovaných, mal možnosť, aby kontaktoval žalovaných a pomohol im ku včasnému podaniu odporu v 15-dňovej zákonnej lehote. Žalobca je aj toho názoru, že medzi žalovaným a vedľajším účastníkom nebol vzťah, kedy by z právneho predpisu vyplýval určitý spôsob vyrovnania vzťahu medzi nimi. Odkazuje aj na rozhodnutie KS v Prešove 5Cob/17/2012 a KS v Nitre 9Co/191/2012. Za takéhoto stavu aj odpor vedľajšieho účastníka je podaný neoprávnenou osobou. Žalobca preto navrhuje, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa potvrdil a uplatňuje si aj nárok na náhradu trov odvolacieho konania vo výške 29,29 eur.

Odvolací súd prejednal podané odvolanie bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.). Preskúmal napadnuté uznesenie i konanie, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 212 ods. 1, 3 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolaniu „Združenia“ nie je možné vyhovieť.

Z obsahu spisu vyplýva, že súd prvého stupňa správne pre účely rozhodnutia o odpore podanom „Združením“ zistil potrebné skutočnosti, z ktorých vyvodil aj správny záver o odmietnutí podaného odporu.

Ani odvolací súd nemá dôvod na pochybnosti o závere podopretom názorom dovolacieho súdu, na ktorý odkázal v dôvodoch rozhodnutia súd prvého stupňa. Združenie oznámilo súdu prvého stupňa vstup do konania až po uplynutí lehôt na podanie odporu obom žalovaným. Odvolateľ sám v podanom odvolaní zdôrazňuje, že jeho procesné postavenie závisí od toho, že či realizoval účinne úkony v lehote na

podanie odporu. Ak platobný rozkaz prevzali žalovaní 14.8.2012, resp. 15.8.2012, oznámenie o vstupe do konania bolo bez akýchkoľvek pochybností realizované po právoplatnom skončení predmetnej veci

Odvolací súd je toho názoru, že aj pri alternatívnej oprávnenia vedľajšieho účastníka podať odpor (čo však nezodpovedá vyššie uvedenému názoru dovolacieho súdu) lehota na podanie odporu je limitovaná lehotou účastníka zodpovedá názorom v právnej teórii (napr. Krajčo a kol.: Občiansky súdny poriadok s komentárom, Eurounion, 2006, str. 276 alebo Mazák, J.: Občiansky súdny poriadok s komentárom, in ASPI). Oprávnenie vedľajšieho účastníka podať odpor proti platobnému rozkazu by trvalo len dovtedy, dokiaľ neuplynie lehota účastníkovi, na ktorého strane vystupuje.

Združeniu neplynula samostatne lehota na podanie odporu proti platobnému rozkazu. V čase po doručení platobného rozkazu žalovaným už vedľajší účastník, ktorý vstupoval do tohto konania, mal povinnosť rešpektovať stav, v akom toto konanie bolo. Ani vedľajší účastník už v čase oznamovaného vstupu do konania nemal právo na opätovné doručenie platobného rozkazu, pretože toto rozhodnutie už bolo žalovaným doručené a bolo už aj právoplatné. Neboli preto opodstatnené ani jeho požiadavky na doručenie platobného rozkazu.

Odvolací súd sa preto stotožňuje so súdom prvého stupňa v tom, že ak Združenie podalo odpor po uplynutí lehoty žalovaným, bolo nielenže podané neoprávnenou osobou, ale bolo podané aj oneskorene. Preto bolo potrebné a správne tento odpor podľa § 174 ods. 3 písm. a/, c) O.s.p. odmietnuť.

Odvolací súd poukazuje aj na to, že okrem rozhodnutia Najvyššieho súdu SR 6Cdo/207/2011 bolo s totožným názorom prijaté aj ďalšie rozhodnutie NS SR - 6Cdo/211/2011, zo záverov ktorého tiež vyplýva, že vedľajšie účastníctvo je formou spoločenstva účastníkov v občianskom súdnom konaní. Vedľajší účastník je osoba odlišná od účastníka samotného, ktorá sa zúčastňuje konania z dôvodu, že chce pomôcť zvíťaziť v spore niektorému z účastníkov. Zmyslom vedľajšieho účastníctva je „pomoc v spore“ niektorému z účastníkov. Vedľajší účastník je motivovaný víťazstvom v spore toho účastníka, ku ktorému pristúpil. Táto motivácia je daná buď právnym záujmom vedľajšieho účastníka na takomto výsledku konania, o ktorý spravidla ide vtedy, ak rozhodnutím buď je vo svojich dôsledkoch dotknuté jeho právne postavenie (práva a povinnosti vyplývajúce z hmotného práva) alebo je v zmysle ust. § 93 ods. 2 O.s.p. daná predmetom jeho činnosti, ktorým je ochrana práv podľa osobitného predpisu. Vzhľadom na uvedené, účinky vzniku vedľajšieho účastníctva môžu nastať len v takom konaní, v ktorom sa môže naplniť jeho zmysel a účel, teda „pomoc v spore“ niektorému z účastníkov. Takýmto konaním môže byť zásadne len sporové konanie, ale toto neplatí pre štádium sporového konania, v ktorom súd rozhoduje o žalobe platobným rozkazom, kedy sa táto pomoc môže najskôr prejavíť, až keď bude proti platobnému rozkazu podaný odpor.

Aj toto potvrdzuje správnosť záverom prijatých súdom prvého stupňa.

Výrok o trovách konania o podanom odpore, ako závislý na výroku o odmietnutí odporu nebol napadnutý žalobcom. Pri absencii odvolacích dôvodov oprávneného subjektu nebol dôvod, aby odvolací súd tento výrok rozhodnutia preskúmaval (212 ods.1 O.s.p.) .

Z uvedených dôvodov odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa podľa § 219 ods.1 O.s.p. potvrdil.

V odvolacom konaní nemali žalovaní ani „Združenie“ úspech. Aj pri rozhodovaní o žalobcom uplatnených trovách dovolacieho konania treba mať na zreteli, že vo veci vydaný platobný rozkaz Okresného súdu Humenné 18Ro/199/2012 - 24 z 6.8.2012 nadobudol právoplatnosť už 31.8.2012. V ňom boli priznané žalobcovi aj nároky na náhradu trov konania spĺňajúcich podmienku účelnosti ich vynaloženia súvisiaceho s uplatnením práva. Vyjadrenie k odvolaniu proti uzneseniu o odmietnutí odporu podanému neoprávnenou osobou nespĺňa podmienku účelnosti (§ 224 ods.1, § 142 ods.1 O.s.p), ktorá by zakladala nárok na náhradu trov proti žalovaným či proti odvolateľovi. Preto žalobcovi nebola priznaná náhrada trov dovolacieho konania.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.